

32 Per id tempus, cum MARCUS post Sylvestrum ad exiguum tempus Epi- Sozom.  
33 scopatum Romanum gessisset, JULIUS in illam sedem successit. Hist. Eccl.  
lib. 2. c. 19.

34 LIBERIUS, Julio Sylvestri successore mortuo, Romanam gubernavit Ec- Theodor.  
clesiam. Hist. Eccl.  
l. 2. cap. 15.

35 Liberius Episcopus Romanus, simul ac se Arianorum fidei assentire dene- Socrat.  
gaverat, ab Ursacio in exilium ejectus est: & FELIX Ecclesiae Romanae Hist. Eccl.  
Diaconus, Arianæque sectæ addictus, per vim & violentiam ab eodem Ur- l. 2. cap. 29.  
sacio ad eum dignitatis gradum delectus. Proinde omnes partes versus Occi-  
dentem, propter novas res quæ ibi gerebantur, permagna perturbatione re-  
dunarunt, dum alii vi exturbati sunt, missique in exilium: alii in eorum  
loca surrogati. Atque ista quidem edictorum Imperatoris vi, quæ in partes  
Occidentis miserat, confecta sunt.

Imperator dat Liberio potestatem Romam revertendi. Atque Episcopi Sir- Sozom.  
mii congregati, scribunt literas Felici tum Romanæ Ecclesiæ Antistiti, & Hist. Eccl.  
Clero ejusdem Ecclesiæ, uti Liberium recipiant: & ambo pariter sedem Apo- lib. 4. c. 14.  
stolicam administrent, communique consensu & concordia Sacerdotio illo fun-  
gerentur, atque tum casum acerbum, qui in electione Felicis obtigisset, tum  
exilium Liberii oblivione deleant. Nam populus Romanus Liberium, tum  
quod in aliis rebus vir excellens & spectatus erat, tum quod imperatori ani-  
mo adeo excelso & constanti in fide defendenda contradixerat, tam eximiè  
charum habuit, ut seditionem planè maximam ejus exilii causa conflaret,  
resque ad eadem prorumperet. Haud ita diu post moritur Felix, solusque  
deinceps Liberius Ecclesiæ illi præest: quod quidem non sine divina provi-  
dencia factum est, ne sedes Petri à duobus Præsulibus gubernata (quæ est pla-  
ne nota diffidii, & à sacrosanctis Ecclesiæ legibus aliena) ulla infamiæ macula  
aspergeretur.

36 DAMASUS, in Ecclesiæ Romanæ primatu successor Liberii, vir pluri- Theodor.  
mis virtutis insignibus eximiè ornatus. Hist. Eccl.  
lib. 2. c. 22.

37 Romanæ Ecclesiæ Episcopatum, ubi Damasus decem & octo annos procu- Socrat.  
rasset, SIRICIUS in ejus locum successus est. Hist. Eccl.  
lib. 7. cap. 9.

Denumero Episcoporum Romanorum non conveniunt authores antiqui Historiæ Ecclesiasticæ & Marcellinus  
Comes: cum illi Siricium trigesimo septimo loco constituent, hic trigesimo sexto: omisso, ut conjicio, Felici.

Romanæ Ecclesiæ Siricius 36. Antistes factus, vixit annos 15.

Marcelli-  
nus Comes  
in Chronic.  
Idem ibid.

38 Romanæ Ecclesiæ ANASTASIUS Episcopus 37. ordinatus, vixit annos quatuor. Idem ibid.

39 Romanæ Ecclesiæ INNOCENTIUS creatus Antistes 38. vixit an- Idem ibid.  
nos 15.

40 Romanæ Ecclesiæ ZOSIMUS 39. Episcopus ordinatus, vixit annos 3. Idem ibid.

41 Romanæ Ecclesiæ BONIFACIUS 40. Episcopus ordinatus, vixit an- Idem ibid.  
nos 3.

42 CÆLESTINUS Romanæ Ecclesiæ 41. Antistes creatus est, vixit an- Idem ibid.  
nos 9.

43 Romanæ Ecclesiæ XISTUS 42. Episcopus ordinatus, vixit annos 8. Idem ibid.

44 Romanæ Ecclesiæ LEO 43. Papa creatus, vixit annos 21. Idem ibid.

45 Romanæ Ecclesiæ HILARUS 44. Pontifex factus, vixit annos 6. Idem ibid.